

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Поліщука Андрія Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 4, частини першої, пункту 2 частини другої статті 7 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

Київ
14 червня 2023 року
№ 93-2(І)/2023

Справа № 3-86/2023(167/23)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого, доповідача,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Поліщука Андрія Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 4, частини першої, пункту 2 частини другої статті 7 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ від 22 жовтня 1993 року № 3551–ХІІ (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425) зі змінами, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Гришук О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Поліщук А.Ю. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частині другій статті 6, частині першій статті 8, частині другій статті 19, статті 22, частинам першій, другій статті 24, статті 46, частині другій статті 85, частинам першій, третій статті 129 Конституції України (конституційність) статтю 4, частину першу, пункт 2 частини другої статті 7 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ від 22 жовтня 1993 року № 3551–ХІІ зі змінами (далі – Закон), пункт 2 частини п’ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Оспорюваними приписами Закону встановлено таке:

„Ветеранами війни є особи, які брали участь у захисті Батьківщини чи в бойових діях на території інших держав.

До ветеранів війни належать: учасники бойових дій, особи з інвалідністю внаслідок війни, учасники війни“ (стаття 4);

„До осіб з інвалідністю внаслідок війни належать особи з числа військовослужбовців діючої армії та флоту, партизанів, підпільників, працівників, які стали особами з інвалідністю внаслідок поранення, контузії, каліцтва, захворювання, одержаних під час захисту Батьківщини, виконання обов’язків військової служби (службових обов’язків) чи пов’язаних з перебуванням на фронті, у партизанських загонах і з’єднаннях, підпільних організаціях і групах та інших формуваннях, визнаних такими законодавством України, в районі воєнних дій, на прифронтових дільницях залізниць, на спорудженні оборонних рубежів, військово-морських баз та аеродромів у період громадянської та Другої світової воєн або з участю в бойових діях у мирний час“ (частина перша статті 7).

До осіб з інвалідністю внаслідок війни належать також особи з інвалідністю з числа:

„2) осіб начальницького і рядового складу органів Міністерства внутрішніх справ і органів Комітету державної безпеки колишнього Союзу РСР, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України та інших військових формувань, які стали особами з інвалідністю внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час виконання службових обов'язків, ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, ядерних аварій, ядерних випробувань, участі у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, інших уражень ядерними матеріалами“ (пункт 2 частини другої статті 7).

Згідно з оспорюваними приписами Кодексу не підлягають касаційному оскарженню:

„2) судові рішення у справах незначної складності та інших справах, розглянутих за правилами спрощеного позовного провадження (крім справ, які відповідно до цього Кодексу розглядаються за правилами загального позовного провадження), крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково“ (пункт 2 частини п'ятої статті 328).

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів впливає таке.

2.1. Поліщук А.Ю. проходив службу в органах внутрішніх справ України з 1 серпня 2003 року по 6 листопада 2015 року та в Національній поліції

України – з 7 листопада 2015 року по 21 січня 2022 року. Поліщук А.Ю. 18 березня 2014 року отримав тілесні ушкодження у період проходження служби при виконанні службових обов'язків, а 19 травня 2022 року йому було встановлено другу групу інвалідності у зв'язку з травмою, пов'язаною із виконанням службових обов'язків.

Для отримання статусу особи з інвалідністю внаслідок війни Поліщук А.Ю. звернувся із заявою до Управління соціального захисту населення Черкаської районної державної адміністрації Черкаської області, яке листом від 16 червня 2022 року відмовило йому в задоволенні клопотання з огляду на те, що до осіб начальницького і рядового складу органів Міністерства внутрішніх справ України, перелік яких наведено в пункті 2 частини другої статті 7 Закону, не належать поліцейські Національної поліції України.

Не погоджуючись із цим, автор клопотання звернувся з позовом до Черкаського окружного адміністративного суду, який рішенням від 4 жовтня 2022 року задовольнив позов Поліщука А.Ю., визнавши дії Управління соціального захисту населення Черкаської районної державної адміністрації Черкаської області протиправними.

Шостий апеляційний адміністративний суд постановою від 5 січня 2023 року скасував рішення суду першої інстанції та ухвалив нове рішення про відмову в задоволенні позовних вимог.

Автор клопотання звернувся до Верховного Суду, який ухвалою від 13 лютого 2023 року відмовив Поліщуку А.Ю. у відкритті касаційного провадження з огляду на те, що оскаржуване судове рішення ухвалено у справі незначної складності, а визначені пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу виняткові обставини для перегляду Верховним Судом цієї справи у касаційному порядку належним чином не обґрунтовані та не підтверджені відповідними доказами.

Поліщук А.Ю. повторно звернувся з аналогічною касаційною скаргою до Верховного Суду, який ухвалою від 13 березня 2023 року відмовив йому у відкритті касаційного провадження з огляду на вже постановлену ухвалу.

2.2. Автор клопотання вважає, що суди мають неоднозначну практику у вирішенні питання встановлення працівникам поліції (міліції) статусу особи з інвалідністю внаслідок війни та двояко тлумачать статтю 4, частину першу, пункт 2 частини другої статті 7 Закону та пункт 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу. Як приклад Поліщук А.Ю. наводить судові рішення у подібних справах.

3. Розв'язуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Автор клопотання вважає, що оспорювані приписи Закону, Кодексу не відповідають Конституції України, однак він не наводить жодних аргументів на підтвердження такої невідповідності, а лише обмежується цитуванням приписів Конституції України та законів України.

Поліщук А.Ю. також не вказує, які з його прав, гарантованих Основним Законом України, зазнали порушення внаслідок застосування судами оспорюваних приписів Закону, Кодексу, а тільки звертає увагу на „неправильне

розуміння норм закону, тлумачення їх на власний розсуд, що призводить до порушення ст. 22 та ст. 46 Конституції України“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу фактично аналізує судові рішення, ухвалені в його справі, дає їм правову оцінку, висловлює міркування щодо правильності застосування судами оспорюваних приписів Закону, Кодексу, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності статті 4, частини першої, пункту 2 частини другої статті 7 Закону, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу.

Конституційний Суд України зазначав, що незгода із судовими рішеннями не є підставою для відкриття конституційного провадження у справі [Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України від 6 червня 2018 року № 17-у(П)/2018].

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Поліщука Андрія Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 4, частини першої, пункту 2 частини другої статті 7 Закону України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту“ від 22 жовтня 1993 року № 3551–ХІІ зі змінами, пункту 2

частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**